

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੁਲਰ ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਬਾਲਕ ਗੈਸ ਆਕਸੀਜਨ ਗੈਸ ਪਲਾਂਟ

ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

CWPNo 2002 ਦਾ 19007

ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੁੜੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ

20 ਮਈ, 2011

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—Art.226—ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕਤਾ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ, ਸਬਸਿਡੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ—ਉਦਯੋਗਿਕ ਆਪਣੀਆਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਦਯੋਗ—ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸਬਸਿਡੀਆਂ ਅਤੇ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ—ਕੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ—ਹੋਲਡ, ਨਹੀਂ—ਦੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼/ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ- ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀਆਂ/ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਹਨ-ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ/ਸਬਸਿਡੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬਸਿਡੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਅਜਿਹੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਪਤੀ ਜੋ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਜੋਖਮ ਅਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਕੀਮ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਠੋਸ ਸਰਕਾਰੀ ਨੀਤੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਏਸਟੋਪਲ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਅਧੀਨ। ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਕੀਮ ਦੇ ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ- ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿ ਯਕੀਨਨ ਸਬਸਿਡੀ ਉਹਨਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਾਇਜ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ। ਇੱਕ ਵਪਾਰੀ, ਜੋ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਮਾਰਕੀਟ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਬਸਿਡੀ/ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਅਤੇ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਵਾਅਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ।

(ਪਰਾ 39)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦਰਸਾਏ ਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ, ਫਿਰ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਰਣਨੀਤੀ/ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼/ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਇੱਕਤਰਫਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣਾ। ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹਨ-ਉਦਯੋਗਾਂ, ਉਹ ਵੀ, ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ/ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਖੋਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ (ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ) ਕੋਲ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੋਧਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਾਜ ਵੀ ਅਗਲੀ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖੋਹ ਸਕਦਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ.

ਕਿਉਂਕਿ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਨਿਰਦੇਸ਼/ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਹਦਾਇਤਾਂ/ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼, ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ,

ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਨਿਯਮ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਹੈ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ -ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ/ਸਬਸਿਡੀਆਂ ਦੀ ਰਕਮ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ - ਉਦਯੋਗ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਤੋਂ ਰਾਜ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਾਧਨ/ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਰਜ਼ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਐਸਟੋਪਲ ਦੇ

ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਦਰਸਾਏ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ, ਜੋ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ "ਸਟ੍ਰਿਕਟੋ ਸੈਂਸੂ" ਦੀਆਂ ਵਿਪਰੀਤ ਦਲੀਲਾਂ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

(ਪੰ: ੪੪)

ਜੇ ਐਸ ਤੂਰ, ਵਿਕਾਸ ਬਹਿਲ, ਐਨ ਕੇ ਜੈਨ, ਰਾਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਗਿਰਧਰ, ਸੰਜੀਵ ਗੁਪਤਾ, ਸੁਧੀਰ ਮਿੱਤਲ, ਪੀ ਐਸ ਖੁਰਾਣਾ, ਹਰੀਸ਼ ਛਾਬੜਾ, ਵਿਭਵ ਜੈਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਨਮੀਤ ਕੌਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ।

ਰੁਪਿੰਦਰ ਖੋਸਲਾ, ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਡੀਏਜੀ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਇੰਦਰਜੀਤ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੂਲਰ, ਜੇ.

(1) ਜਿਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਲੇਟਾਂ ਨੂੰ ਸੀਵਿਯਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਜਮਹੂਰੀ ਢਾਂਚੇ ਵਿੱਚ, ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ, ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਰਾਜ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ. ਅਨੁਛੇਦ 154 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਜਪਾਲ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਸੀਵਿਯਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਆਰਟੀਕਲ 162 ਅੱਗੋਂ ਦੱਸਦਾ

ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

(2) ਸ਼ਾਇਦ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਆਰਥਿਕਤਾ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ, ਨਵੇਂ ਨਿਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਹੁਲਾਰਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਵੀਆਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਦਯੋਗ, ਅਗਲੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਲਾਨਾ ਮੌਜੂਦਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦਰ ਨੂੰ 8% ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 12% ਕਰਨ ਲਈ, ਅਗਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਘਰੇਲੂ ਉਤਪਾਦ (ਜੀਡੀਪੀ) ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਨੂੰ 17% ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 25% ਕਰਨ ਅਤੇ 15% ਨੂੰ ਮੋੜਨਾ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਦਯੋਗੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਸਬੰਧਿਤ ਕਿੱਤਿਆਂ ਵੱਲ ਮੌਜੂਦਾ ਪੇਂਡੂ ਆਬਾਦੀ ਦਾ।

(3) ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼। ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੈਕਟਰ ਦੇ ਤਣਾਅ ਨੂੰ ਵੀ ਘੱਟ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਰਾਜ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਾਣ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਖੇਤਰ ਨੇ ਕਿਸਾਨਾਂ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਨੁਕਸਾਨ, ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਤਣਾਅ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ 'ਤੇ ਖਰਾ ਉਤਰਨ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਜੀ.ਡੀ.ਪੀ. ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੇਤੀ ਉਪਜ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ, ਮੱਧਮ ਅਤੇ ਛੋਟੀਆਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਟੈਲ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ, ਰਿਆਇਤਾਂ, ਸਬਸਿਡੀਆਂ, ਵਿਆਜ, ਢਿੱਲੀ ਛੋਟਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਭ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ:-

- (a) ਛੋਟੇ ਪੈਮਾਨੇ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ/ਬੈਂਕਾਂ ਤੋਂ ਮਿਆਦੀ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਕੁੱਲ ਵਿਆਜ ਦਾ 5% @ ਵਿਆਜ ਸਬਸਿਡੀ ਦੀ ਸਕੀਮ, ਜੋ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ/ਬੈਂਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਯੂਨਿਟ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਕਾਈਆਂ ਕੋਲ ਵਿਆਜ ਸਬਸਿਡੀ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਰਿਆਇਤ ਲੈਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- (b) 7b ਮੌਜੂਦਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਿਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਦਾ ਲਾਭ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ-ਮੱਠ ਦੀ ਰਿਆਇਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਬਸ਼ਰਤ ਸਥਿਰ ਪੂੰਜੀ ਨਿਵੇਸ਼ ($I^{\wedge}CI$) ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 50% ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ

ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਥਾਪਿਤ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇ। / ਉਦਯੋਗ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 50% ਦਾ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(c) ਲਾਈਟ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ ਇੰਸਟਿਟਿਊਟ (ਪੂੰਜੀ ਸਥਾਪਿਤ) ਸਿਰਫ ਛੋਟੇ ਪੈਮਾਨੇ ਦੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ (vii) ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਪੈਮਾਨੇ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਵੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਲਈ ਅਤੇ 'ਏ' ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਮੱਧਮ ਇਕਾਈਆਂ ਲਈ ਮੱਧਮ/ਵੱਡੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਖੇਤਰ।

(d) ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਜਾਂ ਏਜੰਸੀਆਂ ਤੋਂ ਉਦਮੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬੇ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਵੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਬਜ਼ਰਤੇ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਲਈ ਯੋਗ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਣ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ:-

(i) ਅਸਲ ਪ੍ਰਮੋਟਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਿਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਨਵੇਂ ਉਦਮੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਨਵੀਂ ਮਸ਼ੀਨਰੀ 'ਤੇ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗਾ।

(ii) ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਜਿਸਦਾ ਅਸਲ ਪ੍ਰਮੋਟਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, FC I (ਨਵੇਂ ਨਿਵੇਸ਼ ਸਮੇਤ) 'ਤੇ ਅਧਿਕਤਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(ਹਾਇ) ਇਹ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਦੇ 1992 ਪੈਕੇਜ ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਬੀ' ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਮੰਨੇਯੋਗ ਹੋਣਗੇ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, 1996 ਅਤੇ 2003 ਦੀਆਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦਾ ਵੀ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਹਨ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਿਆਂ, ਸਨਅਤੀ ਨੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੱਡੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਖਰਚ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਨਅਤੀ ਇਕਾਈਆਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਨੀਤੀਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਤਪਾਦਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿਆਇਤਾਂ, ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਛੋਟਾਂ, ਰਿਆਇਤਾਂ, ਸਬਸਿਡੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਅਸਮਰੱਥ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਧੂਰਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ।

(6) ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਦੁਹਰਾਉਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਇਸ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਤੁਰੰਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਘੱਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਖ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸੀਮਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਤੱਥ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, **2002 ਦੇ (1) CWP ਨੰਬਰ 19007 ਤੋਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਨ।** ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "**ਮੈਸਰਜ਼ ਹਲਕਾ ਗੈਸੀਜ਼ ਆਕਸੀਜਨ ਗੈਸ ਪਲਾਂਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ**" **ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ।** ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਗਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਥਾਂ ਅਤੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(7) ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ, ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਰਸਾਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕਤਾ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ। 1996 ਅਤੇ 2003 ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 20 ਮਾਰਚ, 1996 ਅਤੇ 26 ਮਾਰਚ, 2003 ਦੀਆਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ (2002 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 19007 ਅਤੇ 2002 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 19027 ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਅਨੁਲੱਗ P1)। ਇਹਨਾਂ ਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 1996 ਅਤੇ 2003 ਦੀਆਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਕੇਂਡ/ਨਿਯਮਾਂ (ਸੰਖੇਪ "ਸਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ" ਲਈ) ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ, ਮਿਤੀ, ਪਹਿਲੀ ਜੂਨ, 1996 ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 2 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2003 (ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਨੱਥੀ P2)। ਇਹ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 154 ਅਤੇ 162 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 13(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1996 ਅਤੇ 2003 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਕ੍ਰਮਵਾਰ 1996 ਅਤੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2003 ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1996 ਅਤੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2003 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿਚ ਆਈਆਂ ਸਨ ਜਾਂ ਵਿਸਤਾਰ/ਆਧੁਨਿਕੀਕਰਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਉਦਯੋਗ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦਾ ਖੇਤਰ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ 'ਏ' ਅਤੇ 'ਬੀ' ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(8) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 5 ਵੱਡੀਆਂ, ਮੱਧਮ ਅਤੇ ਛੋਟੀਆਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ-ਵਾਰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਿਮਾਰ ਇਕਾਈਆਂ ਦੇ ਪੁਨਰਵਾਸ, ਆਧੁਨਿਕੀਕਰਨ ਅਤੇ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਅਪਗ੍ਰੇਡੇਸ਼ਨ, ਇੰਟਰਨੈਟ ਸਬਸਿਡੀ, ਨਿਵੇਸ਼ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ। ਮਹੱਤਵ, ਗੈਰ-ਰਵਾਇਤੀ ਊਰਜਾ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ, ਖੇਤੀ ਅਧਾਰਤ ਉਦਯੋਗ ਲਈ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ, ਫੋਰਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਿਕ ਉਦਯੋਗ, ਨਿਰਯਾਤ ਅਧਾਰਤ ਇਕਾਈਆਂ, ਗ੍ਰਾਮੀਣ ਉਦਯੋਗ ਇਕਾਈਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ। ਸੁਆਹ ਅਧਾਰਤ ਯੂਨਿਟਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਨਿਯਮ 6 ਤੋਂ 15 ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਵੀ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ, ਦਰਮਿਆਨੇ ਪੱਧਰ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਵਪਾਰਕ ਖੇਤੀ ਆਧਾਰਿਤ ਇਕਾਈ, ਗ੍ਰਾਮ ਉਦਯੋਗ ਇਕਾਈ, ਸੈਰ-ਸਪਾਟਾ ਉਦਯੋਗ, ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਯੂਨਿਟ, ਨਿਰਯਾਤ ਆਧਾਰਿਤ ਇਕਾਈ, ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਹੱਤਤਾ, ਸੁਆਹ ਆਧਾਰਿਤ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਉਡਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰ ਉਦਯੋਗ ਇਕਾਈਆਂ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬੇ ਲਈ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਸਮੇਤ ਟੈਕਸਾਂ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਤੋਂ ਛੋਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਸ ਲਈ ਅੱਗੇ।

(9) ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸੇ ਲੜੀ ਤਹਿਤ ਇੰਡੀਅਨ ਬਾਇਲਰ ਐਕਟ, 1923 ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਤੇ ਮਾਪਾਂ (ਇਨਫੋਰਸਮੈਂਟ) ਐਕਟ. 1985 ਇੰਡੀਅਨ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਐਕਟ, 1910 ਅਤੇ ਨਿਯਮ, 1956. ਵਾਤਾਵਰਣ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਮਾਹੌਲ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੇਬਰ Laws ਅਧੀਨ ਸਵੈ ਪ੍ਰਮਾਣੀਕਰਣ ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਮੇਟੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਰਹੱਦੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਛੋਟੇ ਸਕੇਲ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 30 ਲੱਖ ਪ੍ਰਤੀ ਯੂਨਿਟ

ਤੱਕ ਫਿਕਸ ਪੂੰਜੀ ਨਿਵੇਸ਼ ਦੇ 30% ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪੂੰਜੀ ਸਬਸਿਡੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

(10) ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੌਖ, ਸੀਖਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਅਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰ ਮੰਨਣਾ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਰਸਾਏ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀਆਂ (ਅਨੁਲੱਗ P1) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ। (ਅਨੁਲੱਗ P2)। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਖਤੀ ਨਾਲ, ਆਧੁਨਿਕੀਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪਗ੍ਰੇਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦਯੋਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਵੱਡੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਖਰਚ ਕੇ, ਆਪਣੀਆਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ। ਹਾਈ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਸੰਕੋਤਕ ਰਿਆਇਤਾਂ/ਇਨਕਸੀਟੀਵੀਸੀ ਦੇਣ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ (ਅਨੁਲੱਗ P5 ਤੋਂ P8) ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(11) ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ- ਉਦਯੋਗ (ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ) ਨੇ 2002 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 16236 ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ "ਮੈਸਰਜ਼ ਬਾਲਕ ਗੈਸੀਜ਼ ਆਕਸੀਜਨ ਗੈਸ ਪਲਾਂਟ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ" ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 28 ਅਕਤੂਬਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਡੀ. 2002 (ਅਨੁਲੱਗ P9) ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਦੇ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 383 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(12) .ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਰਿਆਇਤਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ ਸਨਅਤੀ ਨੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ ਦੇ, ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਬਸਿਡੀਆਂ ਅਤੇ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੀ ਰਕਮਾਂ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਵਿਤਕਰੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਰਿਆਇਤਾਂ/ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨਾਂ ਅਤੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਵਰਣਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

(13) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਾਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਇੰਡਸਟਰੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਲਗਭਗ ਉਸੇ ਆਧਾਰ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ

ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(14) ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਵਾਬਦਾਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਜਾਰੀ/ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਂਝੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਉਦਯੋਗ ਵਿਭਾਗ ਕੋਲ ਵੱਡੇ, ਦਰਮਿਆਨੇ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਦੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਵਜੋਂ ਵਿਧੀਵਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹਨ। ਦਰਸਾਏ ਨੀਤੀ/ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਸਬਸਿਡੀ/ਪ੍ਰੋਨਾਵਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੈਰਾ 28 ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ:

"ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਸਰਬਪੱਖੀ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲ ਦੇਣ ਲਈ ਇਹ ਫਾਲਤੂ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਨਿਰਯਾਤ ਓਰੀਐਂਟਿਡ ਯੂਨਿਟਾਂ ਨੂੰ, ਕੀਮਤੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੋਲਟਰੀ ਆਰਮਜ਼ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਉੱਦਮੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਬਦਲੇ ਸੀ। ਸਕੀਮ ਜੋ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵੰਡ ਅੰਤਰ-ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਤੇ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਯੂਨਿਟ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਫੰਡਾਂ ਦਾ 80% ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ 20% > ਫੰਡ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤਰਜੀਹੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 7 ਅਗਸਤ, 2001 ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 14456 ਆਫ 2000 ਮੈਸਰਜ਼ ਬੱਸੀ ਟਿਊਬਾਂ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ 80% ਸਬਸਿਡੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਸੂਚੀ ਅਤੇ 20 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡੀ ਜਾਵੇਗੀ। %> 25/30 ਨਵੰਬਰ, 1999 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਯਾਤ ਓਰੀਐਂਟਿਡ ਯੂਨਿਟਾਂ ਨੂੰ ਰਕਮ ਦਾ।

(15) ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 28 ਅਗਸਤ, 2006 ਅਤੇ 20 ਫਰਵਰੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਦਿਸ਼ਾ-

ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ 2009. ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ/ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਉਜਾਗਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਚੋਣ ਲੜ ਰਹੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਕਾਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(16) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਕਾਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਕਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

(17) ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਸੰਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ, ਸਬਸਿਡੀਆਂ, ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਛੋਟਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਾਅਦੇ 'ਤੇ ਡੂੰਘਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵੱਡੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਖਰਚ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ (ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ) ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਰਾਜ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਸਨਅਤੀ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਬਸਿਡੀ, ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕੁਝ ਪਸੰਦੀਦਾ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਅਦਾਇਗੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਕਾਰਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕਪਾਸੜ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਦਲੀਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਰਾਜ ਨੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਿਆਇਤਾਂ, ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਭ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਫਿਰ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਐਸਟੇਪਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਏ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਪੀ ਪਾਵਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਡ ਅਤੇ ਐਨਆਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਨਾਮ ਸੰਤ ਸਟੀਲ ਅਤੇ ਅਲੌਇਸ ਪੀ. ਲਿਮਿਟਡ

(1) ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਸਹਾਇਕ), ਧਾਰਵਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਧਰਮਿੰਦਰ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਆਦਿ (2)।

(18) ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ (ਅਨੈਕਸਰ P1) ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ (ਅਨੈਕਸਰ P2)। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ 8 ਸਤੰਬਰ, 2009 ਦੀ ਨੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸਬਸਿਡੀਆਂ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। . ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਉਦਯੋਗਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ **ਮੈਸਰਜ਼ ਮੋਤੀਲਾਲ ਪਦਮਪਤ ਸ਼ੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (3)** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(19) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਘੋਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(20) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀਆਂ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 20 ਮਾਰਚ, 1996 ਅਤੇ 26 ਮਾਰਚ, 2003 ਦੀਆਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ (ਅੰਕੜਾ P1)। ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਰਾਜ ਨੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ (ਅਨੁਲੱਗ P2)। ਇਹ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਬਸਿਡੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ-

- (1) 2008 (2) SCC 777 = AIR 2008 SC 693
- (2) ਏਆਈਆਰ 1988 ਐਸਸੀ 1247
- (3) (1979) 2 SCC 409

ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਅਤੇ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਅਣਉਪਲਬਧਤਾ ਆਦਿ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਉਦਯੋਗ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਟਾਲ ਨੇ ਉਸੇ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਏਐਸ ਫੋਰਜਿੰਗਜ਼ (ਰਜਿਸਟਰਡ) ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨੇ 1998 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 1801 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, - 25 ਨਵੰਬਰ, 1998 (2007 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 4917 ਵਿੱਚ ਅਨੁਲੱਗ P3) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸਦਾ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਅਧੀਨ :-

"ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਯੋਗ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਬਸਿਡੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਬਕਾਏ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇਗੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ।

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। "

(21) ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਰਾਜ ਦੀ ਇਸੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਮੋਹਾਲੀ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ 2005 ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 1436 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕਿ ਸਬਸਿਡੀਆਂ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 8719 ਆਫ਼ 2002 ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ 11 ਮਈ, 2006 (2007 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 4917 ਨਾਲ ਨੱਥੀ P5) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।, ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੇ 6 ਫਰਵਰੀ, 2006 ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 30 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, 2006. ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ 30 ਜਨਵਰੀ 2006 ਨੂੰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬਾਂਡ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤ

ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਐਲਾਨੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਬਸਿਡੀਆਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਫਰਵਰੀ 2006 ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਸਮੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਕੀਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ 2006-07 ਤੋਂ 100 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲਾਨਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੁੱਲ ਦੇਣਦਾਰੀ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਬਾਂਡ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਲਈ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ 31 ਮਾਰਚ, 2006 ਤੱਕ 50 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਸਾਲ 2006-07 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰੁ. 100 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। "

ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਐੱਮ.ਸੀ. ਬੇਰੀ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਾਂਡ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗੀ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅੱਜ ਤੋਂ 2 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਸਾਲ 2006-07 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 50 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। 100 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਵੈੱਬਸਾਈਟ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਬੇਰੀ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਆਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ 30 ਜਨਵਰੀ, 2006 ਦੇ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਜ ਮਿਸਟਰ ਐੱਮ.ਸੀ. ਬੇਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। "

(22) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ

ਸਬਸਿਡੀਆਂ/ਪ੍ਰੋਰਨਾਵਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਕਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨੇ ਯੂਨਿਟਾਂ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਸਬੰਧਤ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ ਦੇ ਫੰਡ ਆਦਿ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ।

(23) ਸਾਬਕਾ ਚਿਹਰੇ। (ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਜਨਹਿਤ ਵਿੱਚ ਪੱਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਤੰਬਰ 2009 ਦੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਐਸਟੇਪੇਲ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੈਸਰਜ਼ ਮੋਲੀਲਾਲ ਪਦਮਪਤ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਆਈ ਆਇਓਨ* ਬਲੀਐਪਸੀਐਕਸ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾ ਤਾਂ ਮੰਨਣਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ, ਸਾਰੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਲੜਕਿਆਂ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ Gcwoflhc ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ, ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ (ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਰਕਾਰ) ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕੁਇਟੀ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੈ।"

(24) ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਲਈ. ਇਹ ਤਤਕਾਲ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਸਟਾਲ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸੇ ਚੂਨੇ ਅਤੇ ilhc ਉਸੇ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਮੈਸਰਜ਼ ਮੋਲੀਲਾਲ ਪਦਮਪਤ ਦੇ ਸਕੈਸਕ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 24 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ: -

"ਸਾਡੇ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਰਕਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। <> ਇਸਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਆਚਰਣ ਬਾਰੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੁਝ ਅਣ-ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਅਣਦੱਸੇ "ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਦੌਰ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਦੁਆਰਾ। ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਪਾਰਟੀ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਆਈਐਚਸੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾਅਵ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਹੁਣ ਉਹ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੈਟਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਇਕ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਅਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੰਮ

ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, (ਸਰਕਾਰ ਵਾਅਦੇ ਅਤੇ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹੇਗੀ। ਕੀ ਉਹ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਵਾਅਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਧਾਰਾ 299 ਸੰਵਿਧਾਨ. ਇਹ ਮੁੱਢਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਗਣਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਉੱਚ ਜਾਂ ਨੀਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਉਪਰ ਹੈ। ਹਰ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਮਾਣ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ; ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੀ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਕਿਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਐਸਟੇਪਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰੋ, ('ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰੇ ਜੋ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਣ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ "ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਨੇਕ ਨਿਹਚਾ" ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਸਰਕਾਰ ਨੇ "ਆਪਣੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਇਤਾਕਾਰ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਉੱਚੇ ਮਿਆਰ" ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ / ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਲੋੜ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਉਚਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ: ਪਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ. 10 I ਉਸ ਦੀ ਸਦੀਵੀ ਮਹਿਮਾ (ਉਸ ਦੀ ਸਾਡੀ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇੰਦੂ ਅਫਗਾਨ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚਤਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਐਸਟੇਪਲ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਾਅਦਾ ਇਸਦੀ ਭਵਿੱਖੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਘਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਜਾਂ ਇਰਾਦਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਵਾਅਦਾਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਅਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਵਾਅਦਾਕਰਤਾ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦੇਵੇਗਾ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ

ਅਜਿਹਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ (ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਅਜਿਹਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ) ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਨੈਤਿਕ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ।

(25) ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਹ ਪੰਜਾਬੀ ਸਨਅਤਕਾਰਾਂ ਦੀ ਅਥਾਹ ਜਜ਼ਬੇ ਅਤੇ ਉੱਦਮੀ ਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਔਕੜਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਹਨ ਅਤੇ ਗੁਆਂਢੀ ਰਾਜ ਆਕਰਸ਼ਕ ਵਿੱਤੀ ਨੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਰਿਆਇਤਾਂ ਦੇ ਕੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਖੋਹ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗ, ਜੋ ਕਿ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਡਿੱਗ ਰਹੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਮਾਹੌਲ ਅਤੇ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਜੇ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਐਲਾਨੇ, ਵਾਅਦੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਹਨ।

(26) ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਦਰਸਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਠੋਸ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੂਰ ਤੋਂ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਵੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ, ਕਦੋਂ, ਕਿਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਦਰਸਾਏ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀਆਂ/ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਮੇਰੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ- ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਅਤੇ ਸਬਸਿਡੀਆਂ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੰਦੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਹੋਰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾੜਾ ਅਸਰ ਪਵੇਗਾ। ਵੱਡੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ।

(27) ਗੱਲ ਉੱਥੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰੁਕੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਾਜ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉੱਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸਬਸਿਡੀ ਦੀ ਰਕਮ ਮਨਜ਼ੂਰ ਅਤੇ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-

ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਨੇ ਵੀ ਭੇਦਭਾਵ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਬਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੁਪੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ- ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਘੋਸ਼ਣਾ, ਕੰਮ ਜਾਂ ਭੁੱਲ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਨਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਨੁਮਾਇੰਦਾ, ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉਦਯੋਗ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਸਮਾਨ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

(28) ਇਹ ਗੱਲ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। **ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਂਗਲੋ-ਅਫਗਾਨ ਏਜੰਸੀਆਂ ਆਦਿ (4)** ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੋਮੋਸਰੀ ਐਸਟੇਪਲ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਲੋੜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੈਟਅਪ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ: ਜੇਕਰ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਕਿਸੇ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਾਨੂੰਨ - ਆਮ ਜਾਂ ਕਨੂੰਨ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਪੀੜਤ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦ ਹੋਣਗੀਆਂ।

(29) ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, **ਯੂ.ਪੀ. ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੋਮੋਸਰੀ ਐਸਟੇਪਲ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਮੋਤੀਲਾਲ ਪਦਮਪਤ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)** (ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਨਿਰਭਰ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, **ਪਾਵਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਡ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)**, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ (ਪੈਰਾ 20) ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

“ਇਸ 21 ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਹੈ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਸਵਾਲ ਬਹੁਤ

ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਉੱਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਦਮੀ ਉਹਨਾਂ ਲਾਭਕਾਰੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਰਕਾਰ ਇਹ ਲਾਭ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਦੂਰਦਰਸ਼ੀਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਏਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪਹਾੜੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਅਫਸੋਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਗੇ। ਇਸ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਸਾਧਨਾ ਜੋ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। "

(4) ਏਆਈਆਰ 1968 ਐਸਸੀ 718

(30) ਭਾਵ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਐਸਟੇਪੇਲ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸਟੈਲ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਇੰਸਲਰੂਮੈਂਟਲਿਟੀ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਸਟੋਪਲ ਦਾ ਨਿਯਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਆਚਰਣ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਾਂ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਲੇਟ ਦੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਸਟੇਪੇਲ ਦਾ ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਸਟੇਪੇਲ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀ ਸੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ

ਸੀ।

(31) ਰਿਕਾਰਡਾਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਉੱਪਰ, ਹੁਣ ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ, ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਚਾਪ (i) ਇਹ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਐਸਟੋਪਲ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ (ii) ਕੀ ਇਕਾਈਆਂ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀਆਂ/relevant ਨਿਯਮਾਂ (ਅਨੁਲੱਗ P1 ਅਤੇ P2) ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਸਲੇਟ ਕੋਲ ਯੋਗਤਾ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਇਕਪਾਸੜ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਫੰਡਾਂ ਦੀ ਅਣਉਪਲਬਧਤਾ ਆਦਿ ਜਾਂ ਨਹੀਂ?

(32) ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੇਰੇ ਲਈ। ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਲੀਨੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਸਬਸਿਡੀਆਂ, ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ (ਅਨੁਲੱਗ P1 ਅਤੇ P2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ।

(33) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ 1996 ਅਤੇ 2003 ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 20 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। 1996 ਅਤੇ 26 ਮਾਰਚ 2003 (2002 ਦੇ CWP ਨੰ. 19007 ਅਤੇ 2007 ਦੇ CWP ਨੰ. 4917 ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ II ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ)। ਨੂੰ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀ ਅਤੇ 1996 ਦੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਕੋਡਸੀ/ਆਰਕਲਿਵੈਟ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤਾ, ਮਿਤੀ 1 .ਲੂਨ. 1996 ਅਤੇ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ 2003 (ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨੱਥੀ P2), ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਛੇਦ 154 ਅਤੇ 162 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 13(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(34) ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (2002 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 19007 ਵਿੱਚ) ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ

ਉਪਲਬਧਤਾ, ਗੈਸ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਉਪਯੋਗਾਂ, ਮਾਰਕੀਟ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਦਯੋਗ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਸਕੋਪ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਟੀਚੇ (The) ਨੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਰਿਪੋਰਟ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। 106 ਕਰੋੜ ਦੀ ਰਕਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟਰਮ ਲੋਨ ਲਈ ਯੂਨੀਅਨ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 10000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 57 ਲੱਖ, ਵਿੱਚ ਪੱਤਰ (ਅਨੁਲੱਗ P4)। ਮੈਂ ਕੁਕੜੀ. ਇਸ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ। I 8.48.800 ਸਬਸਿਡੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ oITctter (ਅਨੈਕਸਰ P3) ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(35) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (2007 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 4917 ਵਿੱਚ) ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਅਤੇ ਨੀਤੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਸਰਹੱਦੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਲਈ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ, 1000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਮਿਆਦੀ ਕਰਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। 24 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਨਕਦ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦਾ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਕੇ 24 ਲੱਖ ਰੁਪਏ। ਇਹ ਕਰਜ਼ਾ ਮੁਢਲੀ ਦਰਾਂ ਨਾਲੋਂ 1% ਵੱਧ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ (ਅਨੁਲੱਗ P7)। ਰਕਮ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈ ਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਹੈੱਡ ਵਾਟਰ ਵਰਕਸ ਰੋਡ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਢਾਈ ਯੂਨਿਟ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਰਾਮ ੧ ਅਲਾਈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਲਗਭਗ ਰੁਪਏ ਦਾ ਹੋਰ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਕੇ 45 ਲੱਖ ਇਹ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਚੀਨ ਤੋਂ ਮੰਗਵਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਬਸਿਡੀ/exemption ਦੀ ਰਕਮ ਢਿੱਲੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਵੱਧ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਸਬਸਿਡੀ ਦੇ ਲਗਭਗ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

(36) ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਰਿਪੋਰਟਾਂ, ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਪੂੰਜੀ ਨਿਵੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਤੇ ਦੁਹਰਾਉਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਖਰਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ,

ਰਾਜ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਭਾਰੀ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਆਦਿ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧਤ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਹਨਾਂ (ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ) ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਬਸਿਡੀਆਂ, ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(37) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੇਸ **ਭੀਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (5)** ਰਾਜ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਖਾਸ ਵਾਅਦੇ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਸ਼ਨੀ ਬਣ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ। ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਐਸਟੇਪਲ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੇਸ ਵਿੱਚ **ਹਰਦਵਾਰੀ ਲਾਲ, ਰੋਹਤਕ ਬਨਾਮ ਜੀ.ਆਈ.) , ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹੋਰ (6)** ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮਹਾਰਾਸ਼ੀ ਦਯਾਨੰਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਉਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਵਿਆਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਚਾਂਸਲਰ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਮਿਆਦ ਵਧਾਈ/ਨਵਿਆਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਐਸਟੇਪਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਕੇ ਏਆਈਆਰ 1980 ਐਸਸੀ 768

(6) ਏਆਈਆਰ 1982 ਪੀ.ਬੀ. & Hy. 439 (EB)

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਨ ਅਤੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਵਿਆਉਣ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਵਜੋਂ।

(39) ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਬਸਿਡੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਅਜਿਹੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਪਤੀ ਜੋ ਨਿਵੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰਕ ਜੋਖਮ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਕੀਮ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਠੋਸ ਸਰਕਾਰੀ ਨੀਤੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਹੈ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਏਸਟੇਪਲ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਕੀਮ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਕੇ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਯਕੀਨੀ ਸਬਸਿਡੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਾਇਜ਼ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੀ। ਇੱਕ ਵਪਾਰੀ, ਜੋ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਮਾਰਕੀਟ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਬਸਿਡੀ/ਪ੍ਰੋਰਨਾ ਅਤੇ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਵਾਅਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ।

(40) ਹੁਣ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਅਗਲੀ ਮੰਨੀ-ਪ੍ਰਮੰਨੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੂਲ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀਆਂ (ਅਨੈਕਸਰ P1) ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਨਿਰਦੇਸ਼/ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉਦਯੋਗ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸਬਸਿਡੀਆਂ/ਪ੍ਰੋਰਨਾਵਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਗਲਤ ਵੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀਆਂ (ਅਨੈਕਸਰ P1) ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਜਾਰੀ ਕਰ

ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦਰਸਾਏ ਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਖਰਚੇ (ਅਨੇਕਸ਼
 P2) ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ/ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼/ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼
 ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਇਕਪਾਸੜ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ
 ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣਾ

HmAA]ai slip in (snij)snpu]-jnuonnd) amp 01 snipisqns/nAnunnui jo lunoum
 nipjo nsEnp.i mp \uap louunnnmis nq | sni.i)snpu|-imiopundnipjo siqSu mp no
 DAiHMmloiu pun uopmpsLinfinoiw 'snpu iui?'op.i pnmmpui pm? snpqoj |
 Pij)snpiq mp o) AJiuiuon -[i^ni .ME \TMOJ p?on| pun WE| |o A*uimms on axpq
 qmqxx 'suoppnd iiiw nmsaid mp ui pminndiui' sanmijo su <q pnsnd sjopjo
 Aim JO nmis nip nq pnnssi smii]npinn/suopnn.ijsiu r>|i]iMlsinn/suopnn.ijsiu
 r>|i] IMLSINN imiu sup uj (^p)

qi ipiA\ spunj jo Aipnnd jo iinonnn uo pnsEnpM loti
 SEW lunoium mp jEip A us 01 p.mnq nq Appssod louum Anns ^{on} 'JRW ¹³
 unuimui nums mp u[unpunainip pmuEJj snpiijpnuqpnio opnipsunf pim ndons
 mp puoXnq A papua am ipi ipw 'sanpao pmioudiui jo qjnS nip ui spunojil n|
 qnumun .impo mp JO nuo JOJ HI no um nip ns IP p J jou pip suppuodsni nip pq
 'pnuoipuuus SCA\ pur? pmunp iinnq ion snq mumps nip anpun smpisqns pun
 soApuomu mp miEp oi souisnpiq -jnuoppndjo mmunppunmp unipun pnnpipiu
 s√ Jr?|nnpmd ui comjnpjoq ui iumuAO]iliun? uoipnpojd pun pjmioS in
 AJisnpui pun namjo Xjoifonp pmjinods nip ui q)A\ojfr pnjjsnpui nip mouiojii
 01 popunjui Ajuniuud SEA\ ipiip •niunqns nip imujppun Supmunqipunqn'n
 dnn>(oj pniiiiuand nq IOUEEA squnpuodsoj nip 'jnAon. io|,\{ ([p)

ME)S mp <q pannM sup ui jnpunn.inip pnumjj snpu
 nmAnpj ਖਿੰਨ sninqoj [nuisnpiq jo uopnando pin? inn] p nip npujnAO \EW <UE
 in ion [IA\ snuippinTfysuonnnjisui nAnnjjsiuiiupE mp' njojaimp snnniuiuon
 sjnnyjo nipjo suopnpuoiuiuonn.i uo pnsnq am p sminupnupndinnum
 mpnupninsidum | ninnbnsqns jo x'nw Xq A*uud P o) pmunm? Xpnaqn siqihj
 ipns Xim AEAXE nqci toiiimn nn?)S unAn pun A'pAiinndsojd ooi p?ip jnuuuui
 (CMIOU VKVAMVII (NV HVINI M M T1
 I)<

[p3n| E UI snpu nip pumuE oi jawod mp suq (sjonijo sn jou)UolpDUIunAOf)
nmisⁿⁱ UN¹¹⁰ i^{RL} n poiunp nq .qqissod HHimn q naioj p?Sn[Aim umiuon iou
aou pipni] pipnie 'smu|npinn/suonnn.iisui nApnnxn mp nuinssi A*q \E UN
>p?) nq nnnmn sni.ijsnpu|-jnuoiH)nd nip jo siqSij nApimisqns qns lump 01
Tnmnqns qns lump 01 Tnmnqnbnpnoi Aim oiunssi inoipi woo) mip
•snuisiipni-.inuoiinnd nip jo snpi.i njqnp? \pniunnn \piaiip?

(43) ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਦੇ ਭਰੋਸੇ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜੇ ਬੇਨਤੀਆਂ, ਰਿਕਾਰਡਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਸਾਨੀ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸਮੁੱਚੀਤਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਕੋ ਸੰਭਵ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਈਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਐਸਟੋਪਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ।

(44) ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਟੀਲ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਯੰਤਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਐਸਟੋਪਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਲੰਡੂਸਰਿਕਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਏ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ, ਜੋ ihc ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਖਾਸ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ "ਸਿਰੀਸੀਓ ਸੇਂਸੂ " ਦੀਆਂ ਵਿਪਰੀਤ ਦਲੀਲਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ "ਮੁਲਾਲਿਸ ਮੁਟੀਡਿਸ" ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸਮੱਸਿਆ ਇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਵਾਬ ਹੈ।

(45) ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਕਤਾ, ਵਿਚਾਰਨ ਯੋਗ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਈਐਚਸੀ ਪਾਰਲੀਜ਼ ਲਈ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਤਾਕੀਦ ਜਾਂ ਦਬਾਅ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(46) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੀਆਂ ਆਈਐਚਸੀ ਰਿਲ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਨੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਇਨਕੰਕਟੀ ਵੇਸ/ਸਬਸਿਡਿਕਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਈਐਚਸੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਾਲੇ, ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਸਾਨੀ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸਬਸਿਡਿਕਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। (ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਯੋਗ ਅਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ), ਤਾਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼) ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ

M/S BALAK GASES OXYGEN GAS PLANT AND ANOTHER r.	5
STATE OP PUNJAB AND OTHERS	2
(Mehinder Singh Sitfar. J.)	

ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ ਸੰਗ੍ਰਹਿਤ ਲਾਭਾਂ 'ਤੇ 6% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਦਰ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ